

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.3.2019
COM(2019) 112 final

2019/0062 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum
Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego, oraz uchylająca decyzję
9389/1/14 REV 1**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego w latach 2019–2023, w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego

Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego („porozumienie GFCM”) ma na celu zapewnienie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza na poziomie biologicznym, społecznym, gospodarczym i środowiskowym oraz zrównoważonego rozwoju akwakultury w obszarze objętym porozumieniem. Porozumienie GFCM weszło w życie w 1952 r. Zmiany do porozumienia GFCM zatwierdzono w latach 1963, 1976, 1997 i 2014.

Unia Europejska jest jedną z umawiających się stron porozumienia GFCM i przyjęła je zgodnie z decyzją Rady 98/416/WE¹. Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Francja, Grecja, Włochy, Malta Rumunia, Słowenia i Hiszpania również są umawiającymi się stronami porozumienia GFCM.

2.2. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego

Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) jest organem ustanowionym przez porozumienie GFCM w celu zapewnienia ochrony i zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza na poziomie biologicznym, społecznym, gospodarczym i środowiskowym oraz zrównoważonego rozwoju akwakultury w regionach Morza Śródziemnego i Czarnego oraz w wodach przyległych. Organ ten przyjmuje środki ochrony i zarządzania, aby zarządzać zasobami rybnymi, które podlegają jego kompetencji.

Jako członek GFCM Unia ma prawo uczestnictwa i prawo głosu. Istnieje deklaracja kompetencji Unii w odniesieniu do porozumienia GFCM. Unia wykonuje prawo głosu swoich państw członkowskich będących umawiającymi się stronami: gdy głosuje Unia, nie głosuje żadne państwo członkowskie i odwrotnie. GFCM podejmuje decyzje większością dwóch trzecich głosów obecnych i głosujących członków GFCM.

2.3. Decyzje GFCM

GFCM posiada upoważnienie do przyjmowania środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do połowów w ramach swoich kompetencji, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. 13.3 porozumienia GFCM środki te wchodzą w życie 120 dni po dniu, w którym umawiające się strony zostały o nich powiadomione przez GFCM. Umawiające się strony, które zgłoszą sprzeciw wobec środków przyjętych przez GFCM w terminie 120 dni od dnia powiadomienia, nie są tym środkiem związane. Jeżeli ponad jedna trzecia umawiających się stron zgłosi sprzeciw, pozostałe umawiające się strony nie są zobowiązane do wdrożenia kwestionowanego środka.

¹ Dz.U. L 190 z 4.7.1998, s. 34.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie na dwóch etapach. Decyzja Rady określa podstawowe zasady i kierunki stanowiska Unii w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego corocznego posiedzenia w drodze nieoficjalnych dokumentów Komisji, które są przedmiotem dyskusji w ramach grupy roboczej Rady.

W odniesieniu do GFCM podejście to jest wdrożone decyzją Rady 9389/1/14 REV 1 z dnia 8 maja 2014 r., która określa stanowisko Unii na forum GFCM na lata 2014–2018. Decyzja zawiera ogólne zasady i kierunki działań, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę GFCM. Ponadto na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia standardowy proces doprecyzowania z roku na rok stanowiska Unii.

W decyzji Rady 9389/1/14 REV 1 przewidziano dokonanie przeglądu stanowiska Unii przed corocznym posiedzeniem w 2019 r. Niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum GFCM na lata 2019–2023, zastępując tym samym decyzję 9389/1/14 REV 1.

W decyzji 9389/1/14 REV 1 uwzględniono zasady i kierunki działań nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013², jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa³. Ponadto stanowisko Unii zostało w niej dostosowane do traktatu lizbońskiego.

Obecna modyfikacja uwzględnia, w kontekście skutków rybołówstwa, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”⁴ oraz wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: – program działań na rzecz przyszłości oceanów”⁵ i konkluzje Rady w sprawie tego wspólnego komunikatu⁶.

Obecna modyfikacja uwzględnia również zobowiązania podjęte przez Unię na szczeblu międzynarodowym w odniesieniu do Morza Śródziemnego i Czarnego w ministerialnej deklaracji z Malty w ramach inicjatywy MedFish4Ever⁷ i ministerialnej deklaracji z Sofii⁸.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

³ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

⁷ <https://ec.europa.eu/fisheries/inseparable/sites/inseparable/files/2018-01-26-declaration-malta.pdf>

⁸ https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/docs/2018-06-07-sofia-declaration_en.pdf

przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

GFCM jest organem utworzonym na mocy porozumienia, a mianowicie porozumienia GFCM.

Akty, które ma przyjąć GFCM, to akty mające skutki prawne. Akty te będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 13 porozumienia GFCM i mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania¹⁰;

rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa¹¹; oraz

rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹².

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych porozumienia GFCM.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ma zastąpić decyzję 9389/1/14 REV 1, która obejmuje lata 2014–2018.

⁹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

¹⁰ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

¹¹ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹² Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum
Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego, oraz uchylająca decyzję
9389/1/14 REV 1**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 98/416/WE¹³ Unia Europejska zawarła Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (porozumienie GFCM). Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Francja, Grecja, Włochy, Malta Rumunia, Słowenia i Hiszpania również są umawiającymi się stronami porozumienia GFCM.
- (2) Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) jest odpowiedzialna za przyjmowanie środków mających na celu zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych oraz zrównoważonego rozwoju akwakultury w obszarze objętym porozumieniem GFCM. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹⁴ stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają

¹³ Decyzja Rady z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Generalnej Komisji ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego (Dz.U. L 190 z 4.7.1998, s. 34).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”¹⁵ oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu¹⁶ propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”¹⁷ odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.
- (6) Jak stwierdzono w konkluzjach z Konferencji ministerialnej w sprawie zrównoważonego rybołówstwa na Morzu Śródziemnym, podczas której w dniu 30 marca 2017 r. przyjęto ministerialną deklarację z Malty w ramach inicjatywy MedFish4Ever, oraz w konkluzjach z konferencji wysokiego szczebla w sprawie rybołówstwa i akwakultury na Morzu Czarnym, podczas której w dniu 7 czerwca 2018 r. przyjęto ministerialną deklarację z Sofii, propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności gromadzenia danych i oceny naukowej, oparte na ekosystemie zarządzanie rybołówstwem, kultura przestrzegania przepisów w celu wyeliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, działalność na niewielką skalę w dziedzinie rybołówstwa i akwakultury, większa solidarność i koordynacja są kluczowe dla działań Unii na forum GFCM.
- (7) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach GFCM w latach 2019–2023, ponieważ środki GFCM w zakresie ochrony i zarządzania będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008¹⁸; rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009¹⁹; i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403²⁰.

¹⁵ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

¹⁶ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

¹⁷ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

¹⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

¹⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

- (8) Obecnie stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach GFCM, jest określone w decyzji Rady 9389/1/14 REV 1²¹. Należy uchylić decyzję 9389/1/14 REV 1 i zastąpić ją nową decyzją obejmującą lata 2019–2023.
- (9) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze objętym porozumieniem GFCM oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami GFCM lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie ma zostać zajęte na posiedzeniach GFCM, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia GFCM w 2024 r.

Artykuł 4

Decyzja 9389/1/14 REV 1 z dnia 8 maja 2014 r. traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

²¹ Decyzja Rady z dnia 8 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM).